

زنگنه افتی تطبیقی
در قاعده‌ی ~~کواد~~^{کاتا}

مؤلف:

رضنا اسفندیاری

سرشناسه	: اسفندیاری، رضا،	-۱۳۷۰
عنوان و نام پدیدآور	: رهیافتی تطبیقی در قاعده‌ی الواحد/مؤلف: رضا اسفندیاری.	
مشخصات نشر	: میراث ماندگار، ۱۴۰۳	
مشخصات ظاهری	: ۱۱۲ ص.	
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۳۱۴-۱۳۱-۵	
وضیعت فهرست نویسی	: فیبا	
پذیرش	: کتابخانه: ص. ۱۲۵ - ۱۲۷	
موضوع	: آخوند خراسانی، محمد‌کاظمین‌حسین ۱۳۵۵ - ۱۳۲۹، ق. — دیدگاه درباره قاعده‌ی الواحد	
موضوع	: حقوق اصفهانی، مخدوجاد، ۱۳۲۸، ق. — دیدگاه درباره قاعده‌ی الواحد	
موضوع	: طباطبائی، سید‌محمد‌حسین، ۱۳۸۱ - ۱۳۶۰، ق. — دیدگاه درباره قاعده‌ی الواحد	
موضوع	: Tabatabai, Sayyed Muhammad Husayn -- Views on Al-Vahed formula (Islamic law)*	
ردۀ پندی کنگره	: ۲/ق/BBR55	
ردۀ پندی دیوبی	: ۱/۱۸۸	
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۵۱۰۸۹	

راهنمای تطبیقی در قاعده‌ی الواحد

■ مولف: رضا اسفندیاری

■ ناشر: میراث ماندگار

■ نوبت چاپ: اول ۱۴۰۳

■ تیراز: ۵ جلد

■ چاپخانه: مبین

■ قیمت: ۱۲۰,۰۰۰ تومان

■ شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۱۴-۱۳۱-۵

حق چاپ برای مولف محفوظ می‌باشد.

انتشارات میراث ماندگار

خیابان معلم ساختمان ناشران، طبقه ۳، بلاک ۳۱۸

۰۲۵۳۷۸۴۲۳۹۸

حمد و ثنا

حمد و ثنا مخصوص خداوند جهانیان و هزاران سلام و درود بر پیامبر رحمت
محمد مصطفیٰ ﷺ و خاندان مطهرش.

با تقدیر و تشکر از همه‌ی استادی که با همه‌ی توانشان، خود را وقف پرورش
شاگردان و تربیت سربازان امام عصر ﷺ کرده‌اند، و از هیچ‌کس غیر خداوند
متعال، اجر و مزدی طلب نکرده‌اند.

خصوصاً تقدیر و تشکر از احاد عزیزم که در این مهم، حقیر را یاری کردند و از
هیچ تلاشی درین نفرمودند، امّا نخشم حضرت حجت الاسلام و المسلمین
جناب آقای دکتر سید مصطفیٰ حسینی نسب (وقفه الله) و حتماً هر آنچه کاستی در
این نوشتار وجود دارد از جانب این حقیر، و هر آنچه خواست از آن استاد عزیز.

فهرست مطالب

۱۰	مقدمه
۱۵	بخش اول: مفاهیم و کلیات
۱۶	فصل اول: مفاهیم
۱۶	گفتار اول: واحد در لغت و اصطلاح
۱۷	گفتار دوم: مقصود از صدور در لغت و اصطلاح
۱۸	گفتار سوم: مراد از سنتیخ در لغت و اصطلاح
۲۰	گفتار چهارم: مفهوم بسیط
۲۱	گفتار پنجم: مفاد اصل قاعده‌ی واحد
۲۴	گفتار ششم: مفاد عکس قاعده
۲۶	فصل دوم: کلیات
۲۶	گفتار اول: روابط قاعده‌ی واحد
۲۸	گفتار دوم: نمونه‌هایی از به کارگیری قاعده‌ی واحد در اصول فقه
۳۵	بخش دوم: نظرات آخوند خراسانی و محقق اصفهانی و علامه طباطبائی در مورد قاعده‌ی واحد
۳۶	فصل اول: نظر آخوند خراسانی در مورد قاعده‌ی واحد
۳۶	گفتار اول: عبارتهای آخوند در بیان قاعده‌ی واحد
۴۸	گفتار دوم: تفسیرها و برداشت‌های محققین از عبارات آخوند
۴۸	الف) آقا ضیاء الدین عراقی

۵۱	ب) مرحوم میرزا ابوالحسن مشکینی
۵۳	ج) جناب محمد حسین نائینی
۵۵	د) مرحوم ابوالقاسم خویی
۶۰	گفتار سوم: جمع بندی و برداشت نویسنده از نظر آخوند
۶۱	فصل دوم: نظر محقق اصفهانی در مورد قاعده الواحد
۶۱	گفتار اول: تبیین عبارت‌های محقق اصفهانی در بیان قاعده الواحد
۷۰	گفتار دوم: تفسیرها و برداشت‌های محققین از عبارات محقق اصفهانی
۷۰	الف) مرحوم محمد علی اراکی
۷۲	ب) مرحوم عبدالعلی سبزواری
۷۳	ج) استاد سید محمد نظام مصطفوی
۷۴	گفتار سوم: جمع بندی محققین نویسنده از نظر محقق اصفهانی
۷۶	فصل سوم: نظر علامه طباطبائی در مورد قاعده الواحد
۷۶	گفتار اول: عبارت‌های علامه در بیان قاعده‌ی الواحد
۸۶	گفتار دوم: تفسیرها و برداشت‌های محققین از عبارات علامه
۸۶	الف) شهید مرتضی مطهری
۸۸	ب) علامه محمد تقی مصباح یزدی
۹۰	ج) آیت الله جوادی آملی
۱۰۱	اشارات
۱۰۷	گفتار سوم: جمع بندی و برداشت نویسنده از نظر جناب علامه طباطبائی
۱۰۹	بخش سوم: مقایسه نظرات این سه محقق و بیان نقاط ضعف آنها
۱۱۰	فصل اول: نقاط اشتراک و اختلاف بین نظرات آخوند، محقق اصفهانی و علامه
۱۱۰	گفتار اول) نقاط اشتراک

گفتار دوم) نقاط افتراق.....	۱۱۲
فصل دوم: نقاط ضعف هر کدام از نظرات آخوند، محقق اصفهانی و علامه.	۱۱۴
گفتار اول) نقاط ضعف در عبارات مرحوم آخوند.....	۱۱۴
گفتار دوم) نقاط ضعف در عبارات محقق اصفهانی	۱۱۷
گفتار سوم) نقاط ضعف در عبارات جناب علامه.....	۱۱۸
فهرست منابع.....	۱۲۱

مقدمه

الحمد لله الذي لا مؤثر في الوجود الا اياه ثم الصلوة والسلام على اول ما خلق الله وعلى آله آل الله.

یکی از قواعد معروف فلسفی این است که از علت واحد جز معلول واحد صادر نمی شود (الواحد لا یصدر عنه الا الواحد) و عکس آن نیز این است که معلول واحد جز از علت واحد نمی شود (الواحد لا یصدر الا عن الواحد) و از سوی دیگر، این قاعده، یکی از قواعد است که در کتب اصول فقه بیویژه کفایه- بسیار مورد استفاده قرار گرفته است.

دلیل اصلی این قاعده، قاعده‌ی سنتیت بین علت و معلول است. این نوشتار بر آن است که نزاع در این قاعده را از دیدگاه مرحوم آخوند و حق اصفهانی و جناب علامه طباطبائی بررسی کند و نظر درست را پیرامون این قاعده تبیین نماید.

این کتاب بر آن است تا با بررسی تفصیلی این قاعده و تبیین درست آن، استفاده یا عدم استفاده این قاعده را به عنوان یک قاعده‌ی فراگیر در همه‌ی علوم حتی علوم اعتباری نظیر علم اصول فقه همان‌طوری که جناب آخوند آورده‌اند پیگیری کند و موضوع نزاع در این قاعده را تبیین نماید. همچنین برآئیم تا با روشن کردن محل نزاع بین این سه اندیشمند بزرگ و بررسی نظرات ایشان، نظر حق را در مورد محل استفاده از این قاعده بیاییم.

این بحث همان گونه که از عنوان پیداست بحثی تاریخی است و مجال خود را می‌طلبد و برای رسیدن به اطمینان، لاقل سه عنصر تبیّع کامل در کتب فلسفی قدماء و نیز تسلط بر آن‌ها لازم است و با توجه به آنچه که با جستجو و تعمق ناچیز بدست آمد در سه بخش ارائه می‌گردد:

زمان پیدایش این قاعده یکی از پرسش‌های مطرح درباره‌ی این قاعده است. تحقیقات صورت گرفته نشان می‌دهد که این قاعده در آثار فلسفی یونان باستان دیده نمی‌شود. در نوشته‌های نخستین فیلسوف اسلامی یعنی کندی نیز این قاعده نیز دیده نمی‌شود. تهافت التهافت که توسط ابن رشد اندلسی در قرن ششم نوشته شده است نخستین متنی است که به صورت بسیار گستردۀ و در موارد فراوانی از این قاعده بهره می‌گیرد. آنچه ابن رشد خود را مبدع این قاعده معرفی نمی‌کند و دو تقریر از آن ارائه می‌کند که یکی بتواند از فارابی و دیگری برگرفته از ابن سینا است. ابن رشد پس از بیان اشکال غزالی (که فلاسته‌نمی‌نمانتند هم قاعده‌ی الواحد را قبول داشته باشند و هم عالم را فعل الله بدانند) بیان می‌دارد:

«اما اذا سلم هذا الاصل (قاعده الواحد) والتزم فيعسر الجواب عنه لكنه شيء لم يقله الا المتأخرة من فلاسفة الاسلام»^۱ اما پس از اندکی عبارت ایشان چنین است: «و هذه القضية القائلة ان الواحد لا يصدر عنه الا واحد هي قضية اتفق عليها القدماء حين كانوا يفحصون عن المبدأ الاول للعالم بالفحص الجدلی

۱. ابن رشد، تهافت التهافت، دارالفکر، ص ۱۱۰

لازم به ذکر است منظور او از «المتأخرة من فلاسفة الاسلام» با قرائنا متعدد، لاقل فارابی و ابن سینا است.

و هم یظنوه الفحص البرهانی، فلما استقر عندهم هذان الاصلان طلبوا من این
جاءت الكثرة^۱

همان طور که روشن است اضطرابی در کلمات ایشان پیرامون قاعده‌ی الواحد وجود دارد (که البته فقط مخصوص این دو مورد هم نمی باشد). لکن پس از بررسی مجموع فرمایشات ابن رشد در تهافت التهافت پیرامون این اشکال غزالی^۲ و همچنین گفتار او در تلخیص کتاب مابعدالطبيعه (المقالة الرابعة)^۳ و در رساله‌ی مابعدالطبيعه (العلل و العلل الاولى)^۴ این نتیجه بدست می آید که ابن رشد دو تحریر برای قاعده لحاظ کرده است.

آنچه مسلم است این قاعده مورد عنایت فارابی بوده و آن را مطرح کرده است که با توجه به بحثی که پیرامون این رشد عرضه شد مطلب معلوم است، لکن بعنوان نمونه می توان به نوشتار او در رساله‌ی زنون (از شاگردان ارسطو) استفاده کرد. در آن رساله این طور آمده است که:

«لا يصدر عن الواحد الا واحد و ان صدر عن واحد اثنان مختلفان في الحقائق لم يكن حقيقة العلة واحدة محضة يعرفه من له ادنی تأمل و سمعت (زنون) معلمی ارسطاطالیس انه قال: اذا صدر عن واحد حقيقی اثنان لا يخلوا اما ان

۱. همان، دارالفکر، ص ۱۱۱

۲. همان، دارالفکر، ص ۱۱۰ تا ۱۵۴

۳. ابن رشد، تلخیص کتاب مابعدالطبيعه (متعلق به ارسطو)، تحقیق و مقدمه‌ی دکتر عثمان امین، تهران، حکمت ۱۳۷۷ش، ص ۱۲۲ تا ۱۶۷

۴. ابن رشد، رساله‌ی ما بعد الطبيعه، بیروت، دارالفکر، ۱۹۹۴م، ص ۱۶۰ تا ۱۷۴